

Kap 119 : Prinsessan Madeleine (2006-2011) (III) – Childhoods end.

Lördagen den 24 april anlände Madeleine till New York och gick under jorden – läs bodde hos vänner. Det var mycket skrivelser om hur dåligt hon mådde. Hon ställde in alla sina engagemang och Victoria tog över närvaron vid svenskveckan i Seattle. Eftersom Madeleine trots allt stod på benen – träffade vänner, jobbade med Childhoods insamlingsgala i Miami, semestrade på Bahamas o s v – antogs hon hålla sig undan för att slippa möta journalister. Carl Gustaf bjöd in Aftonbladets och Expressens chefredaktörer för att de skulle lämna henne i fred – framförallt sluta med paparazzeriet. Efter sommaren publicerades några bilder. Hon såg rätt nedgången ut – överviktig och slarvigt klädd. Men som tänkespråket lyder: ”Det är mänskligt att falla, djävulskt att bli liggande.” I september flyttade Madeleine sina bopålar till en tvåa på Manhattan och försökte tänka framåt. Hon höll sig borta från Sverige – förmodligen det klokaste beslut hon någonsin tagit. Vännerna gjorde sitt bästa för att muntra upp henne. På en middag sammanfördes hon med finansmannen Christopher O'Neill som hade affärer i ”skandinaviska kretsar”. Chris föreföll ännu privatare än hon själv. Madeleine kände sig omedelbart dragen till honom. Han var en god lyssnare och hade tillräckligt av överklass och ”old money” för att förstå hennes livssituation & humor. Chris: ”Det var en gemensam vän som hade bjudit in ett kompisgäng till sitt hus på en långweekend. Efter det höll vi kontakten och började ses. Sedan växte det fram sakta, sakta. Jag visste inte från början att Madeleine var prinsessa av Sverige. Men naturligtvis fick jag veta det väldigt snabbt.”¹

Madeleine hade en idé om att flytten från Sverige till New York, World Childhood Foundation och Christopher O'Neill var hennes öde: ”Det är lustigt hur bitar ibland bara faller på plats – det finns nog en mening med allt som händer.”² Paret gjorde inga särskilda försök att dölja sina känslor. En spansk turist filmade dem med sin mobiltelefon januari 2011 på en restaurang. Silvia träffade Chris i april under ett besök i New York. Under sommaren var han inbjuden till Solliden. De flyttade ihop i november samma år. Friarier skedde i oktober 2012 på en ”väl utvald plats i New York”, Chris tog fram en smaragdslipad diamantring han också och var väl lika orolig för vad svaret skulle bli som alla andra friare genom tiderna. ”Det var mycket romantiskt och fint genomtänkt, men mer än så vill vi inte berätta,” beskrev Madeleine tillfället. En gissning var att Chris friade på tyska – han brukade alltid tala tyska när han ville vara extra privat.

Efter bröllopet fotograferades Madeleine för Elle. Reportaget var elva sidor snygga bilder av henne i galaklänningar och högklackat – hennes ”arbetsuniform” – men hon gav också en intervju. Som vanligt talade hon i tungor. Det framgick (min tolkning) att Chris var romantisk, en gentleman, en trygghetsfaktor och en sköld – ”Det är Chris och jag mot världen på något sätt”. Arbetet på Childhood hade gett henne nya perspektiv på livet: Att vara snäll mot sig själv, att se positivt på tillvaron och att göra lite nytta i stället för att sitta hemma och vara deprimerad.³

*

Man får väl anta att World Childhood är en del av Madeleines framtid. Under sin UNICEF-praktik i New York våren 2006 var hon på Child protection service. Detta var en avdelning som sysslade med skydd av barn i krigsdrabbade länder, barn på institutioner och barn som utnyttjats sexuellt. Hösten 2006 till våren 2010 praktiserade hon på World Childhoods

¹ Stina Cederholm. Smekmånaden kvar i vardagen. Svenska Dagbladet, 2013-07-15.

² Jenny Hedelin. ”Det var skönt att lämna Sverige.” Dagens Industri - Weekend, 2010-11-16.

³ Hermine Coyet Ohlén. [Intervju med prinsessan Madeleine.] Elle, 2013-11.

Stockholmskontor. Hennes mentor var biträdande generalsekreteraren Anna De Geer som lärde upp henne i allt som hörde till att vara projekthandläggare. Madeleine koncentrerade sig på Kina och "Barn på institutioner". Ett av projekten var "Half the sky" ett kinesiskt projekt om barnhem för övergivna barn – mest flickor och funktionshindrade – som de ansvariga försökte hitta fosterfamiljer till.

Först och främst är jag projekthandläggare. Då ansvarar jag för utvärdering och anslagsansökningar, men också för kontakterna med olika projekt. Jag ser till att deras rapportering till oss sköts som den ska. De ska skicka kvartalsrapporter och rapportera hur den löpande verksamheten går, så det är rätt mycket pappersarbete. ... Men eftersom jag är den jag är, och kan öppna dörrar som annars hade varit stängda, sitter jag på olika stolar inom organisationen.^{4,5}

Det är svårt att bedöma Madeleines insatser som trainee eller påläggskalv inom Childhood. Jag gör ett försök:

1. Eftersom merparten aktiva i Childhood närmade sig pensionsåldern startade hon hösten 2006 ett nätverk "The young group" senare omdöpt till "Childhood 2nd generation" för de som ville gå i föräldrarnas fotspår.⁶ C2G samlade in en del pengar i samband med World Childhoods 10-årsjubileum 2009 men verkar därefter ha legat i träda.
2. 2010 bidrog hon till Childhoods finansiering genom ett avtal med det amerikanska jeansmärket Genetic Denim om att vinsten för en av deras modeller skulle gå till Childhood. Okänt hur mycket det gav.
3. 2013 startade hon upp ett projekt ThankYou.org för "mikrodonationer" via nätet.
4. Hon har låtit sig intervjuas, fotograferas och själv skrivit artiklar om Childhoods verksamhet.

Hennes övriga verksamhet av administration, inspektionsresor och representation är omfattande men av rutinkaraktär.

Madeleines fortsatta roll inom kungahuset är oklar. Hon är osäker på om Childhood går att kombinera med ett äktenskap. Hon har talat om att liksom norska Märtha Louise avsäga sig tronföljden och att sedan ägna sig åt att representera svensk (mode)industri. Man får väl ge henne ett ord på vägen: Madeleine – det är aldrig för sent att ge upp!

*

Som biografiker är jag inte särskild nöjd med min skildring av Madeleine. Det är som att följa en människa genom vattrat glas. Problemet är bristen på intervjuer. Andra biografier har exakt samma problem.

Mina egna tankar om Madeleine är att hon är prinsessa och societetsdam ut i fingerspetsarna och anser en borgerlig tillvaro som meningslös. Dessutom är hon modersbunden, har dåligt

⁴ Jenny Hedelin. "Det var skönt att lämna Sverige." Dagens Industri - Weekend, 2010-11-16.

⁵ Madeleine Bernadotte. My year with Childhood. A Perfect Guide - to Childhood, 2011-12-10.

⁶ Josephine Zapata Génétay. En prinsessa i tiden. Elle, 2010:1, s 46-59.

självförtroende, aktiverar sig bara under tryck, vill leva på en högre nivå än hon har pengar till, njuter av den uppmärksamhet hon väcker genom att bara finnas till – inga prestationskrav! – och trivs med sina förmåner – att få resa och träffa intressanta människor. Hon är en lyxvarelse – men beslutet att hon ska bli en sådan är taget i laga demokratisk ordning enligt Torekov-kompromissen. Det klagas över att hon är som hon är – men om svenska folket har som hobby att bevara kungahuset – hur skulle hon annars vara?

*

Den 12 december 2015 ställde hon & Chris upp i Skavlan. Chris förde ordet med några stickrepliker av Madeleine. Båda var nervösa och ganska så flamsiga. Det framgick att Madeleine var fullt lika usel husmor som det ryktats – hon hade aldrig lagat Chris ett mål mat. Det föreföll också som hon lämnat detta med Childhood bakom sig – i alla fall nämnde hon inget om vad hon gjorde – och ville nu när hon bodde i England ägna sig åt att stödja svenskt näringsliv där. Hon fick en fråga om hon tänkte avsäga sig titeln men svaret var nej. Titeln gjorde att man lyssnade på henne.⁷

⁷ Hela Skavlan-intervjun – ord för ord. Svenskdam.se, 2015-12-12.